

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2022r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Urszula Adamik

Protokolant: Emilia Bojanowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myszkowie Dagmary Grim-Gajeckiej

po rozpoznaniu w dniach 11.01.2022r., 11.01.2022r, 15.02.2022r. w Częstochowie

sprawy:

T. B. (1) (B.)

s. A. i J. zd. S., ur. (...) w M.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 23 lutego 2018 roku w M., będąc Prezesem Zarządu (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w M., przywłaszczył mienie w postaci 4 sztuk maszyn szyjących D.-A. i 25 sztuk maszyn szyjących (...) o znacznej wartości 336.350,00 złotych powierzone na mocy zawartej w dniu 4 grudnia 2013 roku umowy leasingu operacyjnego nr (...) na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

II. W dniu 20 czerwca 2018 roku w M., będąc Prezesem Zarządu (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w M., przywłaszczył mienie w postaci plotera do cięcia (...) o znacznej wartości 48.000 Euro powierzone na mocy zawartej w dniu 28 października 2015 roku umowy leasingu operacyjnego nr (...) na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

orzeka:

1. uniewinnia T. B. (1) od popełnienia zarzuconych mu czynów;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 64/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**7. USTALENIE
FAKTÓW**

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	T. B. (1)	<p>ZARZUTY AKTU OSKARŻENIA:</p> <p>III. W dniu 23 lutego 2018 roku w M., będąc Prezesem Zarządu (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w M., przywłaszczył mienie w postaci 4 sztuk maszyn szyjących D.-A. i 25 sztuk maszyn szyjących (...) o znacznej wartości 336.350,00 złotych powierzone na mocy zawartej w dniu 4 grudnia 2013 roku umowy leasingu operacyjnego nr (...) na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,</p>	

		<p>tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk</p> <p>IV. W dniu 20 czerwca 2018 roku w M., będąc Prezesem Zarządu (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w M., przywłaszczył mienie w postaci plotera do cięcia (...) o znacznej wartości 48.000 Euro powierzone na mocy zawartej w dniu 28 października 2015 roku umowy leasingu operacyjnego nr (...) na szkodę (...) S.A. s siedzibą w Ł.,</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>T. B. (1) prowadził działalność gospodarczą pod szyldem firm (...) sp. z o.o. sp. kom. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..</p> <p>W dniu 4 grudnia 2013 r., T. B. (1) działając jako prezes zarządu spółki K., zawarł z (...) S.A. w Ł. umowę leasingu operacyjnego nr (...), która dawała mu prawo używania 29 maszyn szyjących i zobowiązywała do uiszczania opłat leasingowych według terminarza stanowiącego załącznik do umowy, tj. w okresie od 15.01.2014 r. do 15.12.2018 r. kwoty po 7 191,58 zł miesięcznie.</p>	<p>umowa leasingu z załącznikami</p> <p>umowa leasingu</p> <p>pisma (...)</p> <p>zawiadomienie pełnomocnika spółki (...),</p> <p>akta sprawy VIII GU 50/17 Sądu Rejonowego w Częstochowie</p> <p>pismo pełnomocnika G. i (...) wraz z załącznikami</p> <p>faktury, protokół przekazania, oświadczenie oskarżonego, wydruk poczty elektronicznej</p>	<p>k.12-30</p> <p>k.31-35</p> <p>k.37, 40</p> <p>k. 1-9</p> <p>k.350-359</p> <p>k. 316-325</p>	

Strony ustaliły, że w dniu 31.12.2013 r., T. B. (1) przekaże opłatę wstępną w kwocie 41. 371,05 zł. Po upływie okresu obowiązywania umowy, maszyny miały przejść na własność spółki (...), pod warunkiem zapłaty kwoty 4.137,11 zł tytułem opłaty końcowej.

W dniu 28 października 2015 r. doszło do zawarcia kolejnej umowy leasingu nr (...), która gwarantowała spółce (...) prawo użytkowania plotera do cięcia. Stosownie do postanowień umowy, prezes zarządu T. B. (1), miał wpłacić (...) opłatę wstępną w kwocie 4 320 EURO, a następnie przez 36 miesięcy przekazywać kwoty po 1.061,41 EURO, zaś po zapłaceniu ostatniej raty, uiścić 9 600 EURO jako rozliczenie wartości przedmiotu leasingu.

Oskarżony wpłacił opłaty wstępne i do stycznia 2018 r. terminowo wywiązywał się z obowiązku przekazywania opłat leasingowych. Utrata płynności finansowej spółki, skutkowałą niedoborem środków finansowych, przez co oskarżony nie był w stanie regulować bieżących zobowiązań.

Pismem z dnia 15.02.2018 r. (...) wypowiedziała ze skutkiem natychmiastowym umowę

z dn. 04.12.2013 r. i wezwała do zwrotu przedmiotów leasingu do dnia 22.02.2018 r. Kolejnym pismem z dn. 12.06.2018 r. leasingodawca wypowiedział również drugą umowę i wyznaczył na dzień 19.06.2018 r. termin zwrotu plotera. Po upływie wyznaczonych terminów, (...) przekazał sprawę spółce (...), zlecając wdrożenie postępowania windykacyjnego. W ramach zleconych czynności, pracownik spółki (...) udał się do siedziby spółki (...) i podczas rozmowy z T. B. (1), przeprowadzonej w dniu 21.03.2019 r., przedstawił aktualne wyliczenia zaległych należności i określił do dnia 29.03.2019 r. ostateczny termin do uregulowania długu. Kolejnym krokiem firmy windykacyjnej było złożenie do Prokuratury doniesienia „o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa”. Równoległe ze śledztwem były prowadzone postępowania cywilne bezpośrednio związane z materiałem złożonego doniesienia, z tym że zarówno firma windykacyjna jak i prokurator nie odnieśli się do tej sfery stanu faktycznego.

Problemy z obsługą wymaganych zobowiązań doprowadziły do wszczęcia postępowania upadłościowego spółki (...). Na wniosek jednego z wierzycieli, złożony w dniu 10.04.2017 r. do Sądu Rejonowego w Częstochowie, pod sygn. VIII GU 50/17 wdrożona została procedura weryfikująca kondycję gospodarczą firmy i ustanowiono tymczasowego nadzorcy sądowego w celu zabezpieczenia majątku spółki (...) (k. 132 akt sygn.. VIII GU 50/17 Sądu Rej. w Cz-wie). Realizując wezwanie tymczasowego nadzorcy sądowego, T. B. (1) przedstawił wykaz majątku spółki (...), uwzględniający zasoby będące własnością firmy, a także użytkowane w ramach umów leasingu (k. 147-148 akt sygn. VIII GU 50/17 Sądu Rej. w Cz-wie).

Informacje o wszczęciu postępowania upadłościowego skłoniły osoby odpowiedzialne za sprawę spółki (...) do zlecenia P. K. monitorowania decyzji nadzorcy sądowego odnoszących się do maszyn i urządzeń wydanych oskarżonemu w ramach umów leasingu. Ostatecznie T. B. (1) uzyskał zgodę przedstawicieli (...) na przejęcie zobowiązań przez inną jego firmę, co

skutkowało zwolnieniem od długów spółki (...). Efektywna współpraca T. B. (1) z P. K. przyniosła również pozytywne decyzje odnośnie poprawy sytuacji spółki (...), w szczególności zaś wdrożenie planu naprawczego.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		Nie został udowodniony zarzut przywłaszczenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Szczegółowe wyjaśnienie stanowiska Sądu zostało zamieszczone w dalszej części uzasadnienia.			
8. OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego, k. 149-153, 161-162, 327-330, 398-399	Oskarżony T. B. (1) nie uznał stawianych mu zarzutów podnosząc, że nigdy nie miał	

Zeznania P. K., k. 397-398

zeznania T. B. (2), k. 131-132, 334-335

zeznania A. W., k. 48-49, 178-179, 332-334

akta spraw sygn. VIII GU 50/17, VIII GU 120/18 Sądu Rej. w Cz-wie

wniosek T. B. (1), k. 106-110 postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie k. 143

Dokumenty złożone przez oskarżonego k. 111-122

zamiaru przywłaszczenia przedmiotów objętych umowami leasingu, a zaprzestał zapłaty miesięcznych rat z powodu nagłego pogorszenia sytuacji finansowej spółki i braku środków pozwalających obsługiwać bieżące wydatki. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało, że dążył do ugodowego rozwiązania zaistniałej sytuacji i ostatecznie (...) zaakceptowało propozycję sprzedaży przedmiotów objętych umowami drugiej jego firmie o nazwie K. G., która nie miała problemów finansowych i była w stanie uregulować wymagane należności.

Wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w przeprowadzonych przez Sąd dowodach, w szczególności zeznaniach **P. K.**, który w ramach współpracy ze spółką (...), monitorował czynności nadzorcy sądowego spółki (...), w zakresie przedmiotów objętych umowami leasingu. Z depozycji świadka wynikało, że T. B. (1) był aktywnie zainteresowany negocjowaniem warunków leasingu i ostatecznie uzyskał decyzje (...) w przedmiocie przeniesienia własności przedmiotów objętych umowami na spółkę (...), która posiadała środki na zapłatę należności.

Świadek P. K. nie miał interesu by tendencyjnie przedstawiać okoliczności stanu faktycznego i w ocenie Sądu jego depozycje zasługiwały na walor wiarygodności.

Na uwagę zasługiwały również zeznania **T. B. (2)**, który pełnił funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego w postępowaniu upadłościowym, wszczętym w 2017 r. na wniosek syndyka masy upadłościowej (...) Banku (...) w W. (sygn. akt VIII GU 50/17 Sądu Rej. w Cz-wie). Z jego zeznań wynika, że w okresie od 18.05.2017r. do 09.10.2017r., gdy było prowadzone postępowania upadłościowe, T. B. (1) nie zgłaszał mu problemów dotyczących umów leasingu zawartych z (...). Świadek nie zajmował się sprawami dotyczącymi zwykłego zarządu firmy (...), jak również nie uczestniczył w podejmowanych przez oskarżonego negocjacjach z wierzycielami spółki.

(...) powiadomiła T. B. (1) o wypowiedzeniu umów leasingu i nie podejmowała już innych czynności w sprawie wyegzekwowania swoich wierzytelności, zaś postępowanie windykacyjne zleciła zewnętrznej firmie (...). W ramach czynności windykacyjnych, pracownik wydelegowany

do monitorowania zleconej sprawy, ograniczył swoją aktywność do spotkania z T. B. (1) i zakreślenia mu terminu do zwrotu przedmiotów leasingu. Z zeznań A. W. wynika, że nie prowadził żadnych ustaleń odnośnie aktualnej sytuacji spółki (...), nie angażował się w mediacje między dłużnikiem a wierzycielem, jak również nie inicjował postępowania egzekucyjnego. Mimo, iż oskarżony nie odmówił wydania, ani nie utrudniał dostępu do maszyn, A. W. upatrywał w jego zachowaniu znamiona przestępstwa przywłaszczenia i złożył stosowne doniesienie (k. 48-49).

Kierując się potrzebą szczegółowego wyjaśnienia okoliczności sprawy, Sąd dodatkowo przeprowadził dowód z akt spraw sygn. VIII GU 50/17 i VIII GU 120/18 Sądu Rejonowego w Częstochowie, które zostały wszczęte na wniosek jednego z wierzycieli spółki (...) i dotyczyły wniosków o ogłoszenie upadłości tego podmiotu. Uwagę Sądu zwróciły zwłaszcza czynności podejmowane w pierwszej z tych spraw, albowiem pozwoliły ustalić istotne okoliczności postępowania upadłościowego,

przewodzonego przed
postępowaniem
windykacyjnym,
zainicjowanym
wypowiedzeniem umów
leasingu przez (...). Po
zakończeniu
postępowania
upadłościowego w sprawie
sygn. VIII GU 50/17
oskarżony zainicjował
restrukturyzację spółki
(...), a w kwietniu 2017r.
wniosek złożony przez
wierzyciela spowodował
kolejne postępowanie
upadłościowe, które
ostatecznie zostało
umorzone z powodu
podjętych przez T. B. (1)
prób poprawy kondycji
firmy.

Wymaga przypomnienia,
że inicjatywa wdrożenia
postępowania
restrukturyzacyjnego była
ukierunkowana na
rozwiązanie problemów
spółki (...) i tym samym
wypracowanie środków
na spłatę zobowiązań,
m.in. z tytułu umów
zawartych z (...). Warto
również zwrócić uwagę,
że przedstawiciel firmy
windykacyjnej określił na
dzień 29.03.2019 r.
termin spłaty zadłużenia
(zeznania A. W.,
k. 49), jednak po
upływie terminu nie
wdrożono postępowania
egzekucyjnego, a nawet
zachęcano oskarżonego
do negocjowania umów
leasingu (wydruk
wiadomości mailowych k.
111-122).

Zawarcie porozumienia między dłużnikiem a wierzycielem leżało w interesie obu stron – oskarżonemu zostało do zapłaty zaledwie kilka rat i po uregulowaniu długu mógł liczyć na przeniesienie prawa własności maszyn na jego firmę, zaś (...) w przypadku przejęcia mienia musiałaby podjąć wysiłek znalezienia innego kupca, bez gwarancji uzyskania korzystnej ceny. W realiach niniejszej sprawy nie może zatem dziwić, że wierzyciel co prawda upomniał się o swoją należność, jednak nie wszczął postępowania egzekucyjnego, licząc na przychylne jego interesom odniesienie oskarżonego do problemu, w szczególności zapłatę pozostałych rat i przejęcie maszyn na własność. Osobnym torem były prowadzone czynności windykacyjne zlecone zewnętrznej firmie, gdy to bardziej liczył się wynik końcowy niż aktywność mediacyjna – złożenie doniesienia do Prokuratury było przemyślanym sposobem pominięcia procedury postępowania egzekucyjnego, które przecież gwarantowałyby odzyskanie maszyn objętych umowami leasingu. W zaistniałej sytuacji nie może dziwić, że A. W. nie

		potrafił udzielić wyjaśnień odnośnie przyczyn zaniechania postępowania egzekucyjnego w trybie przepisów prawa cywilnego.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
9. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie	pkt 1 wyroku	T. B. (1)
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
Poza sporem pozostaje ustalenie stanu faktycznego dotyczącego daty zawarcia i treści umów leasingu, a także rygorów obciążających spółkę (...) sp. z o.o. s. k. i (...) jako prezesa zarządu. Wymaga zwrócenia uwagi, że pierwsza umowa z dn. 04.12.2013 r. miała obowiązywać do grudnia 2018 r., a kolejna zawarta w dniu 28.10.2015 r. przewidywała 36 rat, a			

zatem wiązała strony do października 2018 r. Oskarżony początkowo należycie wywiązywał się z ciążących na nim zobowiązań i dopiero na kilka miesięcy przed upływem terminów obowiązywania umów, zaprzestał płatności, przy czym nie wynikało to z jego złej woli lecz pogorszenia kondycji finansowej spółki. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, w tym odnośnie deklarowanej przez niego gotowości do negocjowania umów - zapłata kilku ostatnich rat dawała mu prawo do tytułu własności przedmiotów przekazanych na mocy umów leasingu. Z przeprowadzonego postępowania nie wynika by leasingodawca jak również firma windykacyjna przedstawiły jakiegokolwiek projekt negocjowania umów - w zasadzie aktywność (...) ograniczyła się do pisemnego powiadomienia oskarżonego o wypowiedzeniu umów, a pracownik spółki (...) poprzestał na wyznaczeniu terminu do spłaty zaległości. Oskarżony mógł liczyć na konstruktywny dialog dopiero po włączeniu się do sprawy P. K. i ostatecznie uzyskał

przychylnie stanowisko (...) odnośnie sprzedaży przedmiotów objętych umowami innej jego firmie (dowód: k.350, 352-359).

Wymaga zwrócenia uwagi, że doniesienie o „uzasadnionym podejrzeniu przestępstwa” zostało złożone przez pełnomocnika spółki, której (...) zlecił postępowanie windykacyjne. W uzasadnieniu nie przytoczono żadnych merytorycznych argumentów, które mogły wskazywać na umyślne działanie oskarżonego wypełniające znamiona przestępstwa przywłaszczenia.

Doniesienie pełnomocnika firmy prowadzącej czynności windykacyjne oparte zostało na założeniu, że wypowiedzenie umowy i brak oczekiwanej reakcji T. B. (1) stanowi wyznacznik jego przestępczego zamiaru – nie miało znaczenia właściwe odniesienie postawy oskarżonego do realnych okoliczności definiujących zaistniałą sytuację. Oskarżony przez kilka lat należycie realizował postanowienia zawartych umów, a zaprzestał płacić raty nie z powodu złej woli, lecz na skutek pogorszenia kondycji jego firmy, przy czym nie wyzbył się przedmiotów leasingu ani nie zmienił miejsca

ich przechowywania, a zatem możliwe było przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, gdyby faktycznie (...) był zainteresowany odzyskaniem swojej własności. Niewątpliwie firma prowadząca postępowanie windykacyjne winna uważniej zapoznać się z sytuacją spółki (...) sp. z o.o. s. k. i uwzględnić stan faktyczny, w którym funkcjonował ten podmiot w dacie wypowiedzenia umów leasingu, w szczególności ustalić prawne możliwości oskarżonego w warunkach wszczętego postępowania upadłościowego.

Uwagę Sądu zwróciły okoliczności stanu faktycznego w dacie zaprzestania przez oskarżonego uiszczania rat leasingowych, w szczególności sytuacja gospodarcza i (...) spółki (...), która była stroną umów zawartych z (...). Istotne w sprawie informacje zawarte były w aktach spraw sygn. VIII GU 50/17 i VIII GU 120/18 Sądu Rej. w Częstochowie.

Sprawa zarejestrowana pod sygn. VIII GU 50/17 została wszczęta na wniosek Syndyka masy upadłości (...) Banku (...) w upadłości likwidacyjnej z/s w W., który wpłynął do sądu w dniu 10.04.2017r. W uzasadnieniu wniosku

podniesiony został zarzut, że spółka (...) od listopada 2015r. zalega z obsługą linii kredytowej, co pozwala wnioskować o niewypłacalności tego podmiotu (dowód: wnioski k. 367-372). Z załączonych dokumentów wynikało, że T. B. (1) oczekiwał rozliczenia z Bankiem wzajemnych wierzytelności i nie akceptował żądania jednorazowej spłaty kredytu wraz z wysokimi odsetkami. W wyniku podjętych negocjacji, strony ustaliły warunki ugody (dowód: k. 377) i ostatecznie postanowieniem z dn. 09.10.2017r. Sąd Rejonowy w Częstochowie umorzył postępowanie ze względu na cofnięcie wniosku o ogłoszenie upadłości.

W dniu 03.07.2018 r. syndyk masy upadłości (...) Banku (...) w upadłości likwidacyjnej z/ s w W. wystąpił z kolejnym wnioskiem o ogłoszenie upadłości firmy (...) sp. z o.o. s. k. Z informacji podanych przez wnioskodawcę wynikało, że w okresie od 30.12.2015 r. do 10.04.2018 r. dłużnik spłacił tylko część wymaganych należności. W wyniku podjętych czynności Sąd Rej. w Częstochowie ustalił, że w stosunku do spółki (...) sp. z o.o. sp. k. wszczęte zostało postępowanie restrukturyzacyjne, które

ma pierwszeństwo przed postępowaniem upadłościowym – w konsekwencji postanowieniem z dn. 18.04.2019 r. sygn. VIII GU 120/18 umorzone zostało postępowanie spowodowane wnioskiem złożonym przez Bank (dowód: k. 387).

Wszczęcie postępowania upadłościowego, skutkuje uaktywnieniem rygorów wynikających z przepisów ustawy z dn. 28.02.2003 r. Prawo upadłościowe. W toku postępowania, sąd ma obowiązek zabezpieczyć majątek dłużnika (Rozdział 2 ustawy), zaś dłużnik nie ma prawa podejmowania decyzji naruszających stan posiadania, aż do czasu ustalenia składników jego mienia. Jakkolwiek przedmioty użytkowane w ramach umów leasingu nie stanowią własności dłużnika, jednak to nadzorca sądowy ustala dane potrzebne do zabezpieczenia majątku, w szczególności na temat stanu finansowego dłużnika, rodzaju i wartość jego majątku (art. 38 ust. 3 ustawy). Mając na uwadze obowiązujące przepisy, z dniem wszczęcia postępowania o ogłoszenie upadłości spółki (...), oskarżony jako prezes zarządu nie mógł podejmować działań, które przekraczałyby zwykły zarząd, a jego decyzje były uzależnione

od zgody wyznaczonego przez sąd nadzorcy sądowego.

Po zakończeniu postępowania upadłościowego w sprawie VIII GU 50/17, wdrożone zostało postępowanie restrukturyzacyjne, a z dniem 3.08.2018 r. ponownie uruchomiona została procedura postępowania upadłościowego – w dacie wypowiedzenia umów przez (...), sytuacja (...) spółki (...) była determinowana szczególnymi okolicznościami, zaś majątek i przedmioty wyposażenia firmy, podlegały szczególnej ochronie, co wykluczało możliwość rozporządzenia mieniem w formie zwykłego zarządu.

W realiach niniejszej sprawy nasuwa się oczywisty wniosek, że T. B. (1) nie podjął czynności, które nosiłyby cechy bezprawności i naruszały prawo własności (...) w odniesieniu do przedmiotów powierzonych oskarżonemu na mocy umów leasingu. Pozbawiony podstaw jest zarzut przywłaszczenia, na którym firma windykacyjna oparła złożone doniesienie. W sytuacji gdy (...) decyduje się na wypowiedzenie umów i faktycznie chce przejąć przedmioty

wydane w użytkowanie, może uruchomić procedurę postępowania egzekucyjnego, która gwarantuje zaspokojenie wymaganych roszczeń. Nie sposób znaleźć usprawiedliwienia dla sytuacji, gdy (...) wyraża gotowość negocjowania umów z dłużnikiem, a jednocześnie zewnętrzna firma windykacyjna poszukuje rozwiązań opartych na innym postrzeganiu problemu. Oskarżony jest doświadczonym przedsiębiorcą i niewątpliwie zależało mu na zażegnaniu kryzysu, czemu dał wyraz wynegocjowaniem zgody (...) na przeniesienie zobowiązań wynikających z zawartych umów leasingu na spółkę (...), która posiadała środki na zapłatę zaległych zobowiązań.

Przywłaszczeniem w znaczeniu art. 284 kk, jest bezprawne zabranie na własność rzeczy, która jest własnością innej osoby lub podmiotu. Jako bezprawne należy ocenić zachowanie polegające na rozporządzeniu jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub prawem majątkowym znajdującym się w posiadaniu sprawcy, przy jednoczesnym wykluczeniu osoby uprawnionej (W. Świda, J. Andrejew, W. Wolter, Kodeks Karny,

komentarz). Zewnętrzne oznaki przywłaszczenia mogą przybierać różne formy, przy czym najczęściej zachowanie sprawcy polega na sprzedaży rzeczy czy przekazaniu jej innemu podmiotowi.

W realiach niniejszej sprawy nasuwa się oczywisty wniosek, że obie strony umów leasingu były zainteresowane kontynuowaniem zawartego porozumienia, które przecież było oparte na wzajemnych korzyściach. Po upływie terminów oznaczonych w umowach, oskarżony miał prawo żądania przeniesienia własności przedmiotów leasingu, a pozostało mu do spłacenia zaledwie kilka rat i stosunkowo niewysoka dopłata końcowa. Niewątpliwie (...) również dostrzegła nieopłacalność zakończenia sporu poprzez przejęcie przedmiotów, które następnie należałoby wystawić do sprzedaży, co nie musiało dawać oczekiwanej zapłaty, a przecież nie było nawet gwarancji, że taka specyficzna oferta znalazłaby zainteresowanie.

Ostatecznie faktem pozostaje, że wierzyciel miał otwartą drogę do wszczęcia postępowania egzekucyjnego, a jednak

<p>zaniechał inicjatywy w tym przedmiocie.</p> <p>Reasumując stwierdzić należy, że w zachowaniu T. B. (1) nie było elementów świadczących o bezprawności, w szczególności podejmowane przez niego działania nie wypełniały znamion przestępstwa przywłaszczenia.</p>			
<p>10. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>11. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
12. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	W związku z wyrokiem uniewinniającym, koszty procesu ponosi Skarb Państwa.	
13. 1Podpis		